

valget det for rimeligt og mest tjenligt for Ejerlaget, at der gives Stemmeret svarende til Bestemmelserne i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 8. November 1917*), men at der dog tages væsentlige Hensyn til de særegne Ejerforhold i Sundet. *Udvalget anbefaler en Ordning, hvorved Antallet af Parter saa vidt muligt bliver ens i alle tre Grupper, men at ingen Gruppe dog maa have færre end 12 Medlemmer*, idet Lodsejerne med det største Partsantal danner Gruppe I. o. s. v. Iøvrigt anbefaler Udvalget, at *hver Gruppe vælger to Medlemmer til Bestyrelsen, at Afstemninger ved Generalforsamlinger, naar noget tilstedeværende Medlem forlanger det, skal foregaa gruppevis, samt at et Forslag da kun er vedtaget, naar det har faaet Flertal i 2 Grupper*. Har en Lodsejer flere Ejendomme, sammenlægges Parterne, saaledes at ingen kan have mere end een Stemme. Lodsejerlagets Ejendomme medregnes ikke ved Gruppedannelsen og har altsaa ikke Stemmeret.

6. Gældsforholdene m. m.

Ejerlagets Økonomi hviler paa Medlemmernes Pumpeafgift, for hvilken Ejerlaget har tidsbegrænset Fortrinsret forud for al Gæld paa Ejendommene (Bilag 5, Sp. 3159), og ifølge Kendelsen Sp. 3167 synes Pumpeafgiften ogsaa at gaa forud for Ejendomsskatter og andre offentlige Afgifter, idet Pumpningen er en Betingelse for Ejendommenes Værdi og Eksistens.

Ejerlaget har ingen egentlig Gæld, men har som Driftskapital en Kassekredit i A/S Banken for Kolind og Omegn paa indtil 100 000 Kr., der omtrent er fuldt udnyttet. Af det af Statskassen tilsagte Laan paa indtil 40 000 Kr. er hidtil 30 000 Kr. udbetalt.

Regnskabet for 1932—33 balancerer med ca. 135 440 Kr. Den 30. April 1933 var Gælden paa Kassekrediten ca. 94 000 Kr., paa Statslaanet ca. 13 000 Kr. og anden Gæld ca. 11 600 Kr., ialt ca. 118 400 Kr. Beholdningerne er samtidig opgjort til ca. 117 800 Kr., hvoraf Restancerne for Pumpeafgift udgør ca. 112 000 Kr.

Indtil 1921 ejedes Kolindsund næsten udelukkende af A/S Kolindsund, hvis Aktier tidligere var omtrent værdiløse og efterhaanden i Hovedsagen erhvervedes af en enkelt Mand. I 1915—16 var opnaaet Enighed om Salg af Arealerne til Randers Amts Udstykningsforening, men Salget forkastedes af Aktieselskabet ved anden Generalforsamling i Forventning om stigende Priser paa Korn og Frø. Aktieselskabet gik omkring 1921 i Gang med at udstykke Arealerne og sælge de enkelte Parceller hver for sig, og der opnaaedes da — overvejende af Købere fra andre Egne — Priser for Jorden, der i Betragtning af de store Pumpeafgifter var meget høje, saaledes at Salgssummen ialt blev omkring 2,6 Mill. Kr., hvoraf ca. 750 000 Kr. udbetaltes kontant, medens Resten blev honoreret ved Obligationer i de enkelte Ejendomme næst Pumpeafgift og Skatter med Ydelse 7,5 pCt. aarlig af Hovedstolen, hvoraf 5,5 pCt. Rente og Resten Afdrag. I en Del Ejendomme er senere optaget Laan i Kredit- og Hypotekforeninger eller andetsteds til et Beløb af omkring 500 000 Kr., hvoraf en Del er medgaaet til Indfrielse af den nysnævnte Obligationsgæld.

Pumpeafgift, Renter og Afdrag er indtil 1929 indgaaet næsten helt, men efter den Tid har der været Restancer, der har medført, at der ved Tvangsauktion af Ejerlaget er overtaget 2 Ejendomme og en Del løse Fenner, af Obligationsejerne 2 og af Kredit- og Hypotekforeningerne 3 Ejendomme. For Ejerlaget udgør Restancerne som nævnt ca. 112 000 Kr., og Antallet af Restanter svarer til ca. $\frac{3}{4}$ af samtlige Medlemmer. Overtagne Ejendomme repræsenterer ca. 1750 Parter eller 8 pCt. af samtlige Parter. Det er selvsagt disse Restancer, der har bragt Ejerlaget ud i den økonomiske Katastrofetilstand, og de overtagne Ejendomme betyder ikke alene Afsavn af Pumpeafgiften, men desuden en for-

*) Normalvedtægt for Pumpelag.